

Vastberaden

De groep Poor bishop Hooper zingt Psalm 24.

'Zegen zal hij ontvangen van de HEER
en recht verkrijgen van God, zijn redder.
Dat valt hun ten deel die U zoeken,
die zich tot U wenden het volk van Jakob.'

We lezen vandaag uit het Evangelie volgens Lucas, hoofdstuk 13, vanaf vers 31.

De farizeeën - voor de verandering eens geen slechteriken - waarschuwen Jezus dat zijn leven in gevaar is vanwege Herodes. Maar Hij weigert zich te laten afleiden van zijn missie, en gaat verder richting Jeruzalem. Wat is het denk je, dat Jezus zo vastberaden maakt, zo onwankelbaar? Is dat een eigenschap die ik bewonder? Die ik graag zelf zou willen hebben?

Jezus spreekt over zijn verlangen om de inwoners van Jeruzalem bijeen te brengen "zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels". Dit is een sterk beeld - een uitgesproken moederlijk beeld - van bescherming en liefdevolle zorg. Zijn dit kwaliteiten die ik ook bewonder en voor mezelf wens?

Maar deze passage uit het Evangelie volgens Lucas laat ons ook iets zien van de tegenwerking en afwijzing die Jezus ontmoet. Tegenwerking en afwijzing van de kant van Herodes en van de inwoners van Jeruzalem. Wanneer je de passage opnieuw hoort, hoor je dan de noot van spijt in de stem van Jezus? Die toon van "als ze nu maar " De toon van verdriet van degene van wie de liefdevolle zorg wordt afgewezen.

Welke gevoelens merkte je in jezelf op terwijl je bad met deze passage? Misschien een verlangen om moediger en meer vastberaden te zijn; of meer liefdevol? Of een groter bewustzijn van Gods liefde voor jou; of misschien iets heel anders? Wat je gevoelens, wat je wensen ook zijn, spreek hier vrij over met Jezus.